

वा० रा०

॥१०२॥

अथ सुग्रीवसंदेशकथनव्याजेन सामद्वन्द्वान्यतरविषयत्वनिश्चयाय न्यायानुसारी नवेति जिज्ञासति॥तमित्यादि॥१॥ भ्राता हरीशइतिस्नेहप्रकाशिका लोकोक्तिः॥कुशलमब्र
वीदप्राक्षीदित्यर्थः ॥२॥ क्षमं सुखसंपादकं ॥ ३॥ अथ संदेशवक्तुमुपोद्घातोराजेति पितेव बंधुः रक्षकइत्यर्थः ॥४॥ ५॥ ६॥ अष्टाभ्युपहृतावेतिविशिष्य नज्ञातमि
तंसमीक्ष्यमहासत्वंसत्त्ववान्हरिसत्तमः ॥ वाक्यमर्थवदव्यग्रस्तमुवाचदशाननं ॥१॥ अहंसुग्रीवसंदेशादिहप्राप्तस्तवांतिके॥राक्षसेश
हरीशस्त्वांभ्राताकुशलमब्रवीत् ॥ २॥ भ्रातुःशृणुसमादेशंसुग्रीवस्यमहात्मनः ॥ धर्मार्थसहितंवाक्यमिहचामुत्रचक्षुषं ॥ ३॥ राजा
दशरथोनामरथकुंजरवाजिमान् ॥ पितेवबंधुर्लोकस्यसुरेश्वरसमद्युतिः ॥ ४॥ ज्येष्ठस्तस्यमहाबाहुःपुत्रःप्रियतरःप्रभुः ॥ पितुर्निदे
शान्निष्क्रान्तःप्रविष्टोदंडकाननं ॥ ५॥ लक्ष्मणेनसहभ्रात्रासीतयासहभार्यया ॥ रामोनाममहातेजाधर्म्यपंथानमाश्रितः ॥ ६॥ तस्य
भार्याजनस्थानेभ्रष्टासीतेतिविश्रुता ॥ वैदेहस्यसुताराज्ञोजनकस्यमहात्मनः ॥ ७॥ मार्गमाणस्तुतांदिवीराजपुत्रःसहानुजः ॥ ऋष्य
मूकमनुप्राप्तःसुग्रीवेणचसंगतः ॥ ८॥ तस्यतेनप्रतिज्ञातंसीतायाःपरिमार्गणं॥सुग्रीवस्यापिरामेणहरिराज्यंनिवेदितुं ॥ ९॥ ततस्तेन
मृधेहत्वारराजपुत्रेणवालिनं ॥ सुग्रीवःस्थापितोराज्येहर्षक्षणांगणेश्वरः ॥ १०॥ त्वयाविज्ञातपूर्वश्चवालीवानरपुंगवः ॥ सतेननिहतः
संख्येशरणैकेनवानरः ॥ ११॥ ससीतामार्गणेव्यग्रःसुग्रीवःसत्यसंगरः ॥ हरीन्संप्रेषयामासदिशःसर्वाहरीश्वरः ॥ १२॥ तांहरीणां
सहस्राणिशतानिनियुतानिच ॥ दिक्षुसर्वासुमार्गितेत्यधश्चोपरिचांबरे ॥ १३॥ वैनतेयसमाःकेचित्केचित्तत्रानिलोपमाः ॥ असंगग
तयःशीघ्राहरिवीरामहाबलाः ॥ १४॥ अहंतुहनुमान्नाममारुतस्यौरसःसुतः ॥ सीतायास्तुरुतेतूर्णशतयोजनमायतं ॥ १५॥
त्यर्थः ॥७॥ तां मार्गमाणः सरामः ऋष्यमूकं प्राप्तः सुग्रीवेणच संगतश्च ॥ अनेनैव ज्ञायते नेदंसुग्रीवसंदेशवाक्यं तदाहि मया चैव सुसंगतइत्येववदेत् ॥ ८॥ निवेदितुं प्रतिज्ञा
तमित्यनुकर्षः ॥ ९॥ १०॥ त्वया विज्ञातपूर्ववालीति रावणंप्रति मर्मोक्तिः ॥ तेन रामबलातिशयबोधनं ॥ ११॥ १२॥ १३॥ १४॥ १५॥

सु० का०

॥१०२॥